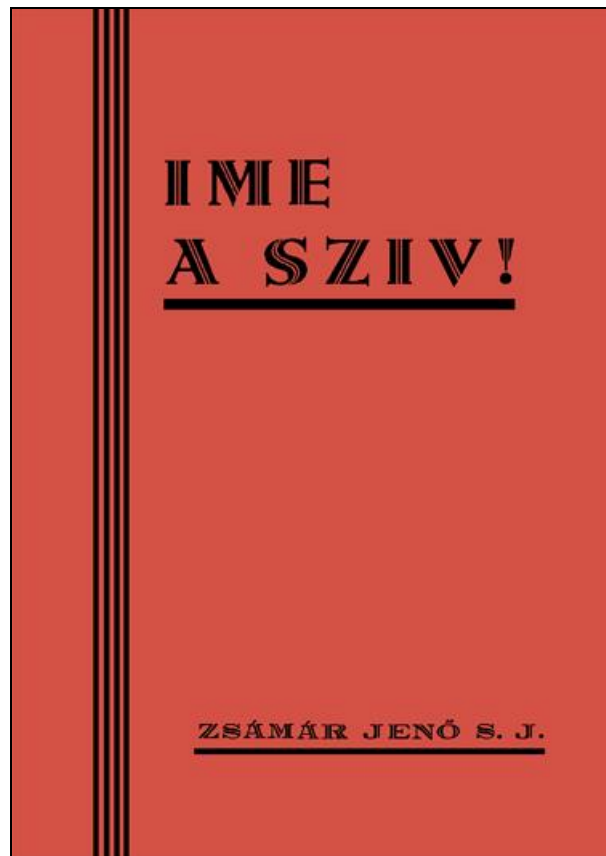

Zsámár Jenő
Íme a Szív!
A Jézus Szíve tisztelet fontosabb idézetei Alacoque
Szent Margit irataiból

Ez a mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyar nyelvű keresztény irodalom tárháza – állományának része.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Zsámár Jenő

Íme a Szív!

A Jézus Szíve tisztelet fontosabb idézetei Alacoque Szent Margit irataiból

Imprimi potest.

Budapestini, die 1. Martii 1933.

Franciscus Biró S. J.

Praep. Prov. Hung.

Nihil obstat.

Joannes Vukov S. J.

cens. dioec.

Nr. 779. Imprimatur.

Strigonii, die 21. Martii 1933.

Dr. Julius Machovich

vic. gen.

CHRISTI REGIS CORDI!

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv második kiadásának elektronikus változata. A könyv Budapesten jelent meg a Korda R. T. kiadásában 1933-ban. Az elektronikus változat a Korda Kiadó engedélyével készült. A könyvet lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog a Korda Kiadónak.

Tartalomjegyzék

Impresszum.....	2
Tartalomjegyzék	3
Előszó	4
I. rész. A három nagy kinyilatkoztatás	5
II. rész. Az ígéretek	7
III. rész. A Jézus Szíve tisztelet gyakorlása	12
Tárgymutató.....	17

Előszó

Ebben a kis füzetben összegyűjtöttük azokat a magánkinyilatkoztatásokat, amelyeket az Úr Jézus Alacoque Szent Margit, szentéletű vizitációs apáca által korunknak adott. A Jézus Szíve kultuszt lassan már kezdi megérteni a modern kor gyermeke is. Amint felfigyel valaki az ígéretekre, amelyeket itt egybegyűjtve találunk, és megtapasztalja azokat saját életében, nemcsak érdeklődni fog a Jézus Szíve kultusz eredete, forrása után, hanem szívvel-lélekkel magáévá teszi az eszmét, lelkesen apostolkodik a Szent Szív országa érdekében. *Ez a kis füzet Jézus Szíve apostolai számára készült.* Itt együtt megtalálják az Úr Jézus szavait, az Ő akaratát, szándékát, terveit, ígérezeit, kegyelmeit. Így látjuk igazán, micsoda kincs birtokában vagyunk, micsoda felelősséggel tartozunk önmagunknak és korunknak, mekkora erő-kegyelem-forrást kaptunk a Jézus Szíve kultuszban! Az idézeteket Alacoque Szent Margit hiteles kritikával feldolgozott irataiból vettük: *Vie et Oeuvres de la Bienheureuse Marguerite-Marie Alacoque*, 3. kiadás, Mgr. Gauthey, 3. kötet, Paris, De Gigord, 1915. Nem apróztuk fel különböző szempontok szerint, mert hiszen ennek a gyűjteménynek éppen az a célja, hogy a kinyilatkoztatásokat eredeti szövegükben, teljes összefüggésükben, pontos szó szerinti fordításban adjuk kedves olvasóink kezébe. A tárgymutatóban mindenki megtalálja rendszerezve mindazt, amire szüksége van.

Talán eleinte kissé feltűnőnek látszik az, hogy Alacoque Szent Margit igen gyakran használ szerény kifejezéseket: azt hiszem, ha nem tévedek, gondolom, stb. Ezeket lelkivezetője utasítására tette hozzá, hogy a sok rendkívüli kinyilatkoztatás miatt támadt feltűnést minél inkább elkerülje.

Kívánjuk, hogy ez a kis füzet is előmozdítsa mindennapi forró imánk teljesedését: Jézus Szentséges Szíve, jöjjön el a Te országod!

I. rész. A három nagy kinyilatkoztatás

1. *Önéletrajzában írja:*

Egy alkalommal a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt időztem; jobban ráértem, mint máskor. Rendes foglalkozásom mellett ritkán fordult ez elő. Ekkor úgy éreztem, hogy egészen erőt vesz rajtam Isten jelenléte; még pedig olyan erővel, hogy többé nem tudtam sem magamról, sem arról, hol is vagyok. Egészen átengedtem magamat az isteni szellemnek, átadtam szívemet a szeretet erejének. Nagyon sokáig pihentetett isteni keblén. Kitárta előttem szeretetének csodáit és Szentséges Szívének megmagyarázhatatlan titkait, melyeket eddig elrejtett előttem. Akkor tárta fel azokat nekem első ízben; de oly hatásos és érezhető módon, hogy a hatások, amelyeket ez a kegyelem lelkemben előidézett, a legcsekélyebb kételyt sem hagyták bennem, noha én mindig attól félek, csak önámítás minden, amiről azt állítom, hogy bennem végbemegy. Íme, azt hiszem, így történt az egész:

Így szólt hozzám: „Isteni Szívem oly szenvedélyesen szereti az embereket, és különösen téged, hogy forró szeretetének lángjait többé már nem tudja magába fojtani, hanem ki kell azokat a te segítségével árasztania, ki kell magát nyilatkoztatnia, hogy meggazdagítsa őket drága kincseivel, melyeket előtted felfedek. Ezek minden üdvösséges és megszentelő kegyelmet tartalmaznak, amely szükséges arra, hogy őket a kárhozat örvényéből kirántsam. Téged, a tudatlanság és méltatlanság örvényét választottalak ki nagy szándékaim megvalósítására, hogy minden Általam történjék.” (Vie et Oeuvres³ II. 69. Autobiographie.)

2. *Önéletrajzában írja:*

Egy alkalommal a kitett Oltáriszentség előtt, minden érzékemet és képességemet teljesen összeszedve, egészen magamba mélyedtem. Ekkor megjelent nekem Jézus Krisztus, az én Mesterem. Csakúgy ragyogott a dicsőségtől, őt szent sebe pedig fénylett, mintha őt nap lett volna. Szent emberségéből mindenünnét lángsugarak törtek elő, főleg imádságra méltó kebléből, mely tűzkohóhoz hasonlított. Miután keble megnyílt, kitárta előttem forrón szerető és minden szeretetre legméltóbb Szívét, amely e lángsugaraknak élő forrása volt. Ekkor feltárta előttem tiszta szeretetének megmagyarázhatatlan csodáit: mily messzire ment az emberek szeretetében, akiktől csak hálátlanságot és félreismerést tapasztalt.

„Ez jobban fáj nekem, mint minden egyéb, amit kínszenvedésem alatt elviseltem. Ha csak kissé viszonzták volna szeretetemet, kevésbe vettem volna mindazt, amit érettük elszenvedtem, és ha lehetne, szeretnék még többet tenni értük. De ők minden iparkodásomat, amellyel érdekükben fáradtam, hidegen és durván visszautasították. Legalább te szerezd meg nekem azt az örömet, hogy képességed szerint kárpótolj hálátlanságukért.”

És mikor tehetetlenségemre hivatkoztam, így válaszolt: „Vedd ezt. Íme, ez pótolni fog mindent, ami neked hiányzik.” Ekkor megnyílt az isteni Szív, oly forró lángsugarat vetett felém, hogy már nem bírtam elviselni, és kértem, könyörüljön meg gyarlóságomon. Erre így szólt: „Én leszek a te erőd. Ne félj, hanem figyelj szavaimra és arra, mit kívánok tőled, hogy megvalósítsd szándékomat.

Először is annyiszor fogadsz magadhoz a legméltóságosabb Oltáriszentségben, ahányszor csak az engedelmesség megengedi, akármennyi önmegtagadásba, megaláztatásba is kerüljön. Ezeket fogadd szeretetem zálogául. Minden hónap első péntekén meg fogsz áldozni. Minden csütörtökről péntekre virradó éjjel érezni fogod azt a halálos fáradságot, amelyet én az Olajfák hegyén önként elszenvedtem. Ez a szomorúság, a nélkül, hogy megértenéd, hogyan, bizonyos értelemben haláltusa lesz számodra, melyet kínosabb lesz elviselni, mint a halált. Tizenegy óra és éjfél között felkelsz, hogy velem légy abban az alázatos imában, amelyet akkor Atyámhoz intéztem. Egy óra hosszat arccal a földre borulsz, egyrészt azért, hogy csillapítsd az isteni

haragot, irgalomért esedezzel a bűnösök számára, másrészt, hogy némiképpen enyhítsd azt a keserűséget, amelyet éreztem, midőn apostolaim elhagytak. E miatt kellett nekik szemrehányást tennem, hogy egy órát sem tudnak velem virrasztani. És ez alatt az óra alatt teljesítesz mindent, amire tanítottalak. De vigyázz, leányom, ne higgy könnyelműen minden szellemnek, és ne bízd magadat rájuk, mert a sátán acsarkodik ellened, hogy becsapjon. Azért semmit se tégy, amit fellebvalóid nem helyeselnek, hogy így a sátán az engedelmesség oltalma alatt be ne csaphasson. Azokkal szemben, akik engedelmeskednek, teljesen tehetetlen.” (Vie et Oeuvres³ II. 71. Autobiographie.)

3. *Önéletrajzában írja:*

Egyszer, Úrnap nyolcada alatt, a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt térdeltem. Az én Istenem szeretetének túlárado kegyelmeiben részesített. Égtem a vágytól, hogy valahogyan viszonzzam azt és szeretetért szeretetet nyújtsak. Ő így szólt hozzám: „Nagyobb szeretetet nem tanúsíthatsz irántam, mintha megteszed azt, amit már annyiszor kértem tőled.” Majd feltárta előttem isteni Szívét: „Íme a Szív, amely annyira szerette az embereket, hogy semmit sem kímélt, hanem kimerítette és felemésztette magát, csak hogy szeretetét irántuk kimutassa. Viszonzásul a legtöbb embertől csak hálátlanságot tapasztalok a tiszteletlenségekben, szentségtörésekben, hidegségben, megvetésben, amellyel engem a szeretet e szentségében illetnek. De a legjobban az fáj nekem, hogy még a nekem szentelt szívek is így bánnak velem. Azért azt kívánom tőled, hogy az Úrnap nyolcada utáni pénteket Szívem tiszteletére külön ünneppé avassák. A hívek járuljanak e napon szentáldozáshoz, és ünnepélyes megkövetéssel szerezzenek elégtételt Szívemnek mindazokért a méltatlanságokért, amelyekkel a kitett Oltáriszentségben illetnek. És én megígérem neked, hogy Szívem isteni szeretetének áldásait bőségesen árasztja ki mindazokra, akik e tiszteletet megadják neki, és azon iparkodnak, hogy ezt mások is megadják.” (Vie et Oeuvres³ II. 102, Autobiographie.)

II. rész. Az ígéretek

1. *Önéletrajzában idézi az Úr Jézus szavait, melyeket hozzá intézett:*

„Én vagyok az Örök Igazság, aki nem tud hazudni. Hűséges vagyok ígéreteimben, és a kegyelmek, melyeket neked adtam, minden vizsgálatot és próbát kiállanak.” (Vie et Oeuvres³ II. 35. Autobiographie.)

2. *P. Croiset-hez intézett levelében írja 1689. nov. 3-án:*

És ez az ájtatosság szeretetének utolsó erőfeszítése volt, amellyel a szeretetteljes megváltás ez utolsó századaiban az embereknek segítségére akar sietni, hogy a sátán uralma alól kiszabadítsa őket. Szét akarja azt rombolni, hogy minket szeretete uralmának édes szabadságába helyezzen, amelyet újra meg akar alapítani azoknak szívében, akik ezt az ájtatosságot magukévá teszik. (Vie et Oeuvres³ II. 568. Lettre CXXXIII. Au R. P. Croiset.)

3. *P. Croiset-hez intézett levelében írja: 1689. szept. 15-én:*

Az isteni Szív kiapadhatatlan forrás, három csatorna csörgedezik belőle szüntelenül. Az első az irgalom csatornája a bűnösök számára, reájuk a bűnbánat és vezeklés szelleme árad ki. A második a szeretet csatornája, minden szűkölködőnek segítségére siet bajában, különösen azoknak, akik a tökéletességre törekszenek. Ők az angyalok közbenjárására megtalálják benne az eszközt akadályaik legyőzésére. A harmadik csatornából szeretet és világosság árad tökéletes barátaira, akikkel egyesülni akar, közli velük tudását, elveit, hogy ők teljesen neki szenteljék magukat, előmozdítsák, – mindenki a maga módja szerint, – az ő dicsőségét. A Szentséges Szűz lesz különös pártfogójuk, hogy elérjék ezt a tökéletes életet. Továbbá az isteni Szív mindazoknak, akik életükben őt tisztelték, menedékhelyük és biztos kikötőjük lesz a halál óráján, megvédi és oltalmazza őket. (Vie et Oeuvres³ II. 554. Lettre CXXXII. Au R. P. Croiset.)

4. *Lelkiatyjához írja:*

Az áldás és kegyelemkincsek, amelyeket ez a Szent Szív magában foglal, végtelenek. A lelki életben egyetlen ájtatossági gyakorlatot sem ismerek, mely annyira alkalmas volna, hogy rövid idő alatt a lelket a legmagasabb tökéletességre emelje, és megízleltesse vele az igazi édességet, amelyet Jézus Krisztus szolgálatában találunk. Igen, egészen bizonyosan állítom, ha tudnák az emberek, mennyire tetszik ez az ájtatosság Jézus Krisztusnak, nem volna keresztény, aki tüstént ne gyakorolná azt, bármily kevésbé szereti is amúgy a szeretetreméltó Megváltót. Ezért azon legyen, hogy mindenekelőtt a szerzetesek karolják azt fel. Annyi segítséget találnak benne, hogy semmi más eszközre nem lesz szükségük eredeti buzgóságuk visszaszerzésére. A legkevésbé fegyelmezett szerzetesközösségben is visszaállíthatják így a legpontosabb szabálytartást. Azokat pedig, akik pontos szabálytartásban élnek, felvezetik a tökéletesség csúcspontjára.

Ami a világiakat illeti, ők e szeretetreméltó ájtatosságban megtalálják mindazt a segítséget, amelyre állapotuk szerint szükségük van, így a békét családjukban, a támogatást munkájukban, az Ég áldását minden vállalatukban, s vigasztalást bajaikban. És ugyancsak a Szent Szívben találnak menedékhelyet egész életükben és főképpen haláluk óráján. Oh, mily édes meghalni, ha gyengéden és állhatatosan tiszteltük Jézus Krisztus Szent Szívét!

Isteni Mesterem tudatta velem, hogy azok, akik a lelkek üdvén fáradoznak, sikerrel fognak dolgozni. Érteni fogják a módját annak, hogy a legkeményebb szíveket is megindítsák, ha gyengéden tisztelik Szent Szívét, és azon iparkodnak, hogy tiszteletét mindenütt ajánlják és megalapítsák.

Végre egészen nyilvánvaló, senki sincs a világon, aki ne részesülne az Ég mindenféle segítségében, ha igazán hálásan szereti Jézus Krisztust. Ilyen szeretetet tanúsít iránta az, aki tiszteli Szent Szívét. (Vie et Oeuvres³ II. 623. CXLI: A son directeur)

5. Greyfié anyához intézett levelében írja 1685-ben:

Óh, ha tudná, mily erős ösztönzést érzek, hogy szeressem a mi Urunk Jézus Krisztus Szent Szívét! Úgy látom, csupán ezért kaptam az életet. És én mégis éppen az ellenkezőt teszem. Folytonos kedvezéssel halmoz el, és én mindig hálátlansággal fizetek. Látogatásával tüntetett ki, amely rendkívül előnyös volt rám, igen jó benyomásokat hagyott lelkemben. Egészen határozottan mondotta nekem, oly nagy gyönyörűségét találja abban, hogy a teremtmények szeretik, ismerik, tisztelik, hogy – ha nem tévedek, – megígérte nekem a következőket: Senki sem vész el azok közül, akik neki ajánlják és szentelik magukat. Minthogy Ő minden áldás forrása, bőségesen megáldja mindazokat a helyeket, ahol isteni Szívének képét elhelyezik és tisztelik. Egyesíti a megoszlott családokat. Támogatja és megsegíti azokat, akik bármely szükségben szenvednek, ha bizalommal hozzá fordulnak. Forró szeretetének édes kenetét árasztja mindazokra a közösségekre, amelyek tisztelik őt, és különös oltalma alá helyezik magukat. Elhárítja róluk az isteni igazságosság minden csapását, és kegyelmébe fogadja őket, hogyha elszakadtak tőle. Tudtomra adta, hogy Szent Szíve a szentek szentje, a szeretet szentje. Azt akarja, hogy most megismerjék, és így közvetítő lehessen Isten és az emberek között. Teljesen hatalmában van, hogy békét adjon nekik, irgalmasságot nyerjen számukra, távol tartsa a büntetéseket tőlünk, amelyeket bűneink zúdítottak ránk. (Vie et Oeuvres³ II. 299. Lettre XXXVII. A la Mère Greyfié. A Semur.)

6. P. Croiset-hez intézett levelében írja 1689. aug. 10-én:

A következő ígéreteket tette: Sohasem engedi elveszni azokat, akik neki szentelik és adják magukat, és azzal akarnak neki örömet okozni, hogy képességük szerint megadnak és megszereznek számára minden szeretetet, tiszteletet és dicsőséget, azokkal az eszközökkel, amelyeket Ő ad nekik. Biztos menedékük lesz ellenségeik minden cselvetése ellen, különösen haláluk óráján. Az isteni Szív szeretettel fogadja őket, biztosítja üdvösségüket, gondoskodik arról, hogy megszentelje és nagygyá tegye őket örök Atyja előtt, oly mértékben, amint fáradozásaikkal szeretete uralmát a szívekben növelni iparkodnak. S minthogy Ő minden áldás forrása, bőségesen megáldja mindazokat a helyeket, ahol Szent Szívének képét tisztelik. Szeretete ugyanis arra ösztönzi, hogy szétossza az üdvösség és életszentség kegyelmeinek kifogyhatatlan kincseit a jóakarátú lelkekben. Üres szíveket keres, hogy forró szeretetének édes kenetével megtöltse, feleméssze, és egészen átalakítsa azokat. Alázatos és engedelmes lelkeket akar, akik semmi mással nem törődnek, csak azzal, hogy teljesítsék szent tetszését. Egyesíti a megoszlott családokat. Támogatni fogja azokat, akik bármilyen szükségben szenvednek. Szeretének édes kenetét árasztja a szerzetes közösségekre, amelyek tisztelik és különös oltalma alá helyezik magukat. Egybekapcsol minden szívet, hogy egyek legyenek vele. Elhárítja az isteni igazságosság csapásait tőlük, kegyelmébe fogadja őket, hogyha elszakadtak tőle. (Vie et Oeuvres³ II. 528. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

7. De Saumaise anyához írja 1685. aug. 4-én:

A következőket ígérte: Sohasem vesznek el azok, akik e Szent Szívnek szentelik magukat. Minthogy Ő minden áldás forrása, bőségesen meg fogja áldani mindazokat a helyeket, ahol e szeretetreméltó Szív képét elhelyezik, hogy ott szeressék, tiszteljék Őt. Egyesíti a megoszlott családokat. Segíti, támogatja azokat, akik bármilyen szükségben szenvednek. Forró szeretetének édes kenetét árasztja mindazokra a szerzetes közösségekre, amelyek tisztelik ezt az isteni képet. Elhárítja Isten igazságos haragjának csapásait, kegyelmébe fogadja őket, hogyha a bűn által elszakadtak tőle. Egészen különös kegyelmet ad az életszentségre és

üdvösségre annak, aki e szentkép elkészíttetésével először örvendezteti meg. (Vie et Oeuvres³ II. 296. Lettre XXXVI. A la Mère de Saumaise. A Dijon.)

8. Testvérének, Bois-Sainte-Marie plébánosának írja 1687. jan. 22-én:

Úgy látszik nekem, nincs rövidebb út arra, hogy a tökéletességre eljussunk, sem biztosabb eszköz, hogy üdvözlünk, mint az, hogy egészen ennek az isteni Szívnek szenteljük magunkat, és így megadjuk neki a szeretet, tisztelet, és dicséret minden hódolatát, amelyre képesek vagyunk. (Vie et Oeuvres³ II. 344, Lettre LIX. A son Frère, Curé du Bois-Sainte-Marie.)

9. Ugyancsak neki írja egy másik levelében 1687. ápr. 14-én:

El sem tudod hinni, mekkora örömet okoztál nekem azzal, hogy buzgón fáradozol a mi isteni Megváltónk Szent Szíve dicsőségének érdekében. Úgy gondolom, ez az egyik legrövidebb mód arra, hogy eljussunk az életszentségre. (Vie et Oeuvres³ II. 365. Lettre LXXII. A son Frère, Curé du Bois-Sainte-Marie.)

10. De Saumaise anyához írja 1687-ben:

Nekem úgy látszik, így akar sok lelket megmenteni az örök kárhozattól. Ez az isteni Szív ugyanis erősség és biztos menedékhely azok számára, akik hozzá folyamodnak, hogy kikerüljék az isteni igazságosságot. Az Isten igazságos haragja vízőzönnel pusztítaná el a bűnösöket a rengeteg bűnnel együtt, melyeket manapság elkövetnek, s amelyekkel felingerlik ennek a Szent Szívnek a haragját, jóllehet Ő minden jónak örvénye. Ebbe kell elmerülnünk, hogy a földi dolgokból többé semmit se ízleljünk meg. (Vie et Oeuvres³ II. 363. Lettre LXXI. A la Mère de Saumaise.)

11. De Saumaise anyához írja 1687. febr. 17-én:

Úgy látszik nekem, az ördög szörnyen fél attól, hogy ez a jó ügy sikerül. A szeretetreméltó Szív ájtatossága által sok neki szentelt lélek, aki Őt szeretni, tisztelni és megdicsőíteni akarja, üdvözl, és így neki a mi Urunk Jézus Krisztus Szent Szívének kell átengedni a dicsőséget. Óh, kedves anyám, bár idejében jutna el a sok hálátlan és hitetlen szájalomra méltó szívébe az Ő irgalmassága, mert nélküle elvesznek. (Vie et Oeuvres³ II. 346. Lettre LX. A la Mère de Saumaise. A Dijon.)

12. Plébános-testvérének írja 1687. jan. 22-én:

Óh, ha meg tudná érteni, mily jó őt szeretni és mily jó az, ha Ő szeret bennünket! Én azt hiszem, senki sem vesz el azok közül, akik különösképpen neki ajánlják és szentelik magukat. (Vie et Oeuvres³ II. 345. Lettre LIX. A son Frère. Curé du Bois-Sainte-Marie.)

13. Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja 1687-ben:

Csak tovább, kedves nővérem, legyen a szeretetreméltó Szívnek igazi tanítványa. Nem enged Ő semmit sem elveszni abból, amit igazán teljesen neki ajánltak és szenteltek. (Vie et Oeuvres³ II. 342. Lettre LVIII. A la Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

14. P. Croiset-hez írja 1689. nov. 3-án:

Ha nem tévedek, csupán azért egyesítette mindnyájukat, hogy előmozdítsák ezt az ügyet, követve a megvilágításokat, amelyeket adni fog önöknek. Úgy gondolom, nem szabad ezt visszautasítaniuk, hisz mindhárman elég bizonyítékot kaptak arra nézve, hogy az isteni Szív szereti Önöket. Ezért meg kell adniuk viszonzásként azt, amit – mint hiszem – elvár Önöktől; ne kíméljenek semmit és teljes erejükből azon legyenek, hogy teljesítsék szándékát. Ő ugyanis ezt az ájtatosságot az emberek üdvösségére és megszentelésére adta. (Vie et Oeuvres³ II. 579. Lettre CXXXIII. Au R. P. Croiset.)

15. De Saumaise anyához írja 1689-ben:

Vele együtt szüntelenül irgalmasságért kellett könyörögnöm, hogy a bűnök mértéke be ne teljék, és Isten e szeretetreméltó Szív iránti szeretetből bocsásson meg a bűnösöknek. Az emberek iránti szeretet emészti Őt szüntelenül. Csupán azért akarja új országát köztünk megalapítani, hogy bőségesebben árássa ránk az üdvösség és életszentség kegyelmeit. De nem azokra, kik nem használják fel és nem juttatják azt győzelemre. Ezt az értékes ajándékot jó mennyei Atyánk utolsó orvosságként adta bajainkra. Így mondta Ő nekem. (Vie et Oeuvres³ II. 425. Lettre XCVII. A la Mère de Saumaise, A Dijon.)

16. P. Croiset-hez írja: 1689. szept. 15-én:

Az isteni Szív égi kincsház, amelynek értékes aranyát már többféleképpen megkaptuk. Így kell lefizetnünk adósságunkat és megvásárolnunk az eget. Szeretetének utolsó találmánya ez. Így most már csak rajtunk áll, hogy felhasználjuk. És jaj azoknak, akik nem teszik meg, vagy nem akarják megtenni. (Vie et Oeuvres³ II. 552. Lettre CXXXII. Au R. P. Croiset.)

17. De Saumaise anyához írja 1688 májusában:

Egy pénteki napon, a szentáldozás alatt, ezeket a szavakat intézte méltatlan rabszolgájához, ha nem téved: „Szívem határtalan irgalmasságában megígérem neked, hogy Szívem mindenható szeretete megadja a végső töredelem kegyelmét mindazoknak, akik kilenc egymás utáni hónap első péntekén megáldoznak. Nem halnak meg kegyelmem nélkül, sem a nekik szükséges szentségek vétele nélkül. Isteni Szívem biztos menedékük lesz az utolsó pillanatban.” (Vie et Oeuvres³ II. 397. Lettre LXXXVII. A la Mère de Saumaise, A Dijon.)

18. P. Croiset-hez írja 1689. aug. 10-én:

Meg kell végre mondanom Önnek, mikor könyvét olvastam s a könyveket, amelyeket küldött, megkaptam, oly nagy öröm fogott el, hogy nem tudtam visszatartani könnyeimet. Leborultam legfőbb Urunk végtelen nagysága előtt, hogy megköszönjem a kegyelmet, amelyet Önnek adott, amikor ily szándéokra kiválasztotta. Igen nagy dicsőséget hoz ez Neki, mert isteni Szívének ájtatossága sok lelket visszatart a kárhozat újtjáról, és az üdvösség útjára vezeti őket. Ezért vágyódik oly forrón arra, hogy az emberek megismerjék, szeressék és tiszteljék. Annyira szeretné ez eszköz által megalapítani szeretetének uralmát a szívekben, hogy nagy jutalmat ígért mindazoknak, akik uralma megalapításán fáradoznak. (Vie et Oeuvres³ II. 526. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

19. De Saumaise anyához írja 1687 márciusában:

Nagy szerencse Önre nézve, hogyha ezt a tiszteletet meg tudja szerezni számára, mert Ő egészen bizonyosan viszonzni fogja. Csupán az Ő dicsőségének érdeke kívánja. Úgy vélem, kedves anyám, növelni fogja az Ön dicsőségét, és kitörölhetetlen betűkkel beleírja Szent Szívébe az Ön nevét. (Vie et Oeuvres³ II. 305. Lettre XLII. A la Mère de Saumaise, A Dijon.)

20. Jeanne-Madeleine Joly nővérnek írja 1689. aug. 28-án:

Óh, kedves nővérem, mennyire adósai vagyunk ennek az isteni Szívnek, hogy szándékai végrehajtására felhasznál minket. Kegyelemkincseket tartogat mindazok számára, kik minden erejükkel ráadják magukat erre. Nem is hinné, mennyi áldást áraszt szét ez a szent ájtatosság. (Vie et Oeuvres³ II. 460. Lettre CVIII. A Soeur Jeanne-Madeleine Joly, A Dijon.)

21. P. Croiset-nek írja 1689. aug. 10-én:

Megígérte méltatlan rabszolgájának, hogy minden eszközzel gondoskodni fog, amely szándékai megvalósítására szükséges. Nem fogja engedni, hogy bármi is hiányozzék. Ígérését

mindig meg is tartotta, sőt még többet is adott. (Vie et Oeuvres³ II. 533. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

III. rész. A Jézus Szíve tisztelet gyakorlása

1. P. Croiset-hez írja 1689. nov. 3-án:

De hogy rátérjek arra, amit Jézus Szívére vonatkozólag tudni óhajt, az első különös kegyelemben – mint hiszem – Szent János evangélista napján részesültem. Miután több órán át pihentetett szent keblén, oly kegyelmeket kaptam ettől a szeretetreméltó Szívtől, hogy azoknak még emléke is önkívületi állapotba ejt. Úgy hiszem, nem szükséges részleteznem őket. Az emlék és benyomás egész életemen keresztül kísérni fog.

Ezután megjelent nekem lángtrónuson az isteni Szív, az imádandó sebbel együtt. Nagyobb volt, mint a nap, átlátszóbb, mint a kristály. Töviskorona övezte, jelezve azokat a szúrásokat, amelyeket vétkeink okoztak neki. Felette kereszt annak jeléül, hogy az megtestesülésének legelső pillanatától fogva, amióta e Szent Szív létrejött, vele egyesült. Mindjárt kezdettől fogva megtelt keserűséggel, melyeket a megaláztatások, szegénység, fájdalmak és megvetések okoztak, és melyeket egész életén keresztül, és szent szenvedésében szentséges emberségének el kellett viselnie.

Értésemre adta azt is, hogy forró vágya az emberek szeretete után és az a kívánság, hogy letérítse őket a kárhozat útjáról, ahová a sátán seregestül hajtja, arra az elhatározásra indította, hogy kinyilatkoztassa Szívét az embereknek, a szeretet, irgalom, kegyelem, megszentelés, és üdvösség minden kincsével, amely benne van. Így azután isteni Szívének isteni kincseivel bőségesen és pazonon meggazdagítja azokat, akik tőlük telhetőleg minden tiszteletet, szeretetet és dicsőséget megadnak és megszereznek neki. Ő mindezeknek a forrása. Ezt a Szívet tisztelni kell a testi szív képében. Azt akarja, hogy ezt a képet kifüggeszék, én azt magamon viseljem, és pedig a szívemen. Bele akarja vésni szeretetét, meg akarja tölteni azokkal a kegyelmekkel, melyekkel telve van. Ki akarja irtani benne az összes rendetlen indulatot. Kegyelmeit és áldásait árasztja szét mindenütt, ahol ezt a szent képet kifüggesztik, tisztelik. Ez az ájtatosság szeretetének utolsó erőfeszítése volt, amellyel a szeretetteljes megváltás ez utolsó századaiban az embereknek segítségére akar sietni, hogy a sátán uralma alól kiszabadítsa őket. Szét akarja azt rombolni, hogy minket szeretete uralmának édes szabadságába helyezzen. Újra meg akarja alapítani hatalmát azoknak a szívében, akik ezt az ájtatosságot magukévá teszik. (Vie et Oeuvres³ II. 566. Lettre CXXXIII. Au R. P. Croiset.)

2. Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja 1689 júniusában:

Egyetlen dolog szükséges nekünk: a tiszta istenszeretet önmagunk nyomorúságának szeretetében. Hagyjuk magunkat Jézus szent és szeretetreméltó Szívének szeretetteljes gondviselésére; vezessen, irányítson, tetszése szerint. Fog Ő arról gondoskodni bőven, hogy mindent megadjon nekünk, ami megszentelésünkre szükséges. De csak akkor, ha mi igyekszünk azt szándékai szerint jól fogadni. Ez elég is. (Vie et Oeuvres³ II. 439. Lettre CI. A Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

3. De Saumaise anya rendeletére írt önéletrajzában írja:

Noviciátusom néhány hónapját eltöltöttem a nélkül, hogy le tudtam volna mondani egy részleges vonzalomról. Ez nagyon akadályozott abban a szeretetben, amelyet Szerelmesem kívánt tőlem. Bár többször észrevettem bensőmben, mégsem akartam megjavulni. Egy este ima közben szemrehányást tett ezért. Megoszlott Szívem nem akar. Ha én nem hagyom ott a teremtményeket, Ő hagy ott engem. (Vie et Oeuvres³ II. 126. Écrits par ordre de la Mère de Saumaise.)

4. *Marie-Gabrielle Morant nővérnek írja 1686-ban:*

Minthogy a szeretet hasonlónak teszi azokat, akik szeretik egymást, ha szeretünk, alakítsuk életünket az Ő mintája szerint. Ezt kérem Tőle az Ön számára, amint magamnak is azt óhajtom, hogy teljesen Jézus szeretetreméltó Szívéé legyek, hogy csak benne, érte, általa éljek. (Vie et Oeuvres³ II. 337. Lettre LV. A Soeur Marie-Gabrielle Morant.)

5. *P. Croiset-hez írja 1690. január 17-én:*

A forró vágy miatt, amely életszentségre ösztönzi, remélem a Szent Szív kegyelme nagy szentté teszi Önt. De azt hiszem, nem úgy fogja Önt megszentelni, ahogy Ön gondolja, hanem ahogyan Ő. Ezért engedje Őt működni, tekintsen mindig Reá, hogy Őt megdicsőítse, saját magát megsemmisítse, és Ő megtisztítja és megszenteli Önt. (Vie et Oeuvres³ II. 598. Lettre CXXXV. Au R. P. Croiset.)

6. *De la Barge nővérnek írja 1688. aug. 12-én:*

Miért kellene félnie attól, hogy Szent Szívével egyesüljön? Rajta, hiszen Ő hívja, hogy benne keresse nyugalma! Nem az irgalmasság trónja-e Ő, a legnyomorultabbak részesülnek ott a legjobb fogadtatásban. Föltéve, hogy a szeretet mutatja be őket nyomorúságuk örvényében. És ha mi gyávák, hidegek, tisztátalanok, tökéletlenek vagyunk, nem forró kemence-e Ő, amelyben magunkat tökéletesíteni, tisztítani kell, mint az aranyat a kohóban, hogy imádandó szándékainak szentelt élő áldozat legyünk. Ne féljen tehát, hanem fenntartás nélkül adja át magát szeretetteljes gondviselésének, mert a gyermek nem vész el a mindenható atya karjai közt. És nekem úgy látszik, már mondtam Önnek, azt hiszem, nem tetszik neki annyira félelme, mint ahogyan tetszenék gyermekded bizalma. Hisz szereti Önt. Mitől is kellene félnie, hacsak nem attól, hogy nem adja meg neki egészen azt a viszonszeretetet, amelyet vár? Ez a szeretet pedig, ha nem tévedek, éppen ebben a teljes önátadásban, önmagunkról való megfélemlkezésben áll. Mondjon le önmagáról és mindent megtalál. Feledje el önmagát, Ő majd gondol Önre. Merüljön el semmiségében és bírn fogja Őt. De mi képesíti milderre? A szeretetet, amelyet ebben a Szent Szívben meg fog találni. Arra törekedjék, hogy ne csak a magányt keresse benne, hanem válassza Őt vezetőjévé, legfőbb irányítójává. Ő majd megtanítja arra, mit kíván Öntől, és megadja az erőt, hogy tökéletesen teljesítse azt. És ha nem tévedek, íme úgy gondolom, az egészben ez a legfontosabb: tanuljon meg az Ő akarata szerint támaszték, barát és öröm nélkül élni. És amily mértékben gondolkozik e szavakon, oly mértékben fog azok értelmébe behatolni.

Még egyszer, kedves barátnőm, egyáltalán ne jöjjön zavarba hibái miatt. Ha már egyszer elkövette azokat, mondja igazi benső bizalommal Jézus mindenek felett szeretetreméltó Szívének: „Óh, egyetlen szerelmem, fizess szegény rabszolgáért, és tedd jóvá a rosszat, amit elkövettem. Fordítsd azt a Te dicsőségedre, felebarátaim épülésére, lelkem üdvére.” Így gyakran botlásaink is nagy hasznunkra válnak, mert megaláznak, megtanítanak bennünket arra, hogy mik vagyunk, és mennyire hasznos nekünk, ha semmiségünk örvényébe rejtőzünk. De az önszeretet mindenütt szerepelni akar, azt kívánja, hogy megtapsolják, szeressék, szívesen fogadják, erről a tanításról hallani sem akar, még kevésbé akarja azt megérteni. De ne vitatkozzunk vele, mert hiszen az okoskodás táplálja és hizlalja. Végül, kedves nővérem, törekedjünk arra, hogy legalább egyet tanuljunk meg ebből: viseljük jól keresztünket, szeretettel, hallgatagon. Mert igen értékes kincs a kereszt, titokban kell azt tartani, hogy el ne rabolják tőlünk. (Vie et Oeuvres³ II. 410. Lettre XCI. A Soeur de la Barge, A Moulins.)

7. *Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja 1688 októberében:*

És hogy örökké megmaradjunk ebben az isteni Szívben, kiváló szeretettel kell Őt szeretnünk. Ő az egyetlen, akire szívünknek szüksége van. Szívünket pedig szépen arra kell szoktatnunk, hogy minden mást megvessen, és elfeledjen.

Értsük meg, mennyit haladnak előre azok a lelkek, akiket meghív arra, hogy önmagukból tökéletesen kivetkőzzenek és önmagukról lemondjanak. De hűségesen feleljenek is meg ennek mindenben. Haljanak meg énük minden vágyának, kielégítésének, kíváncsiságának. Ne térjenek minduntalan vissza önmagukra. Engedjék, hogy ez az isteni Kormányos szerető Szívének biztos bárkájában vigye őket. Ezért felszólítom Önt, adományozza Neki teljesen egész testi és lelki valóját, mindent, amit tehet vagy tett. Így, miután mindent megtisztított és felemésztett, ami nem tetszik neki, rendelkezék szent tetszése szerint. Ő rendszerint megkívánja ezt barátaitól, azt hiszem, Ön is ezek közé tartozik, ezért kívánja ezt, hogy miután ők mindent fenntartás nélkül neki adtak, drága kincseivel meggazdagíthassa őket. (Vie et Oeuvres³ II. 418. Lettre XCIV. A Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

8. Plébános-testvérenek írja 1687 márciusában:

Kedves testvérem, ne kényeztesd magad, nem elégszik meg Ő közepes erénnyel. Megmondom neked az igazat: sem békét, sem nyugalmat nem találsz mindaddig, míg teljesen Istennek nem szenteled magadat. (Vie et Oeuvres³ II. 351. Lettre LXIII. A son Frère Curé du-Bois-Sainte-Marie)

9. De la Barge nővérnek írja 1690. máj. 12-én:

Ami a fájdalmat illeti, melyet az Isten szolgálatában tanúsított lanyaha élet felett érez, úgy látszik nekem, ezt a gondolatot kell Önnel közölnöm: E miatt egyáltalában ne jöjjön zavarba. Ahhoz, hogy elégtételt adjon érte, egyetlen egyet kell tennie: egyesüljön minden tettében a mi Urunk Jézus Krisztus Szent Szívével. Először, hogy megszerezze a lelkületet, végül pedig, hogy elégtételt nyújtson. Így például, ha nem tudja, hogyan töltse ki az imádság idejét, elégedjék meg azzal, hogy felajánlja azt az imát, melyet Üdvözítőnk végez értünk a legmértősebb Oltáriszentségben, forró buzgóságát ajánlja fel Ő, hogy pótolja a mi lanyhaságunkat. Mondja minden cselekedetében: Istenem én ezt isteni Fiad Szent Szívében teszem, szenvedem el, szent szándékai szerint. Felajánlom az Ő szándékait Neked, hogy pótoljam mindazt, ami tisztátalan és tökéletlen az én szándékaimban. És így tovább minden másban. (Vie et Oeuvres³ II. 493. Lettre CXXII. A Soeur de la Barge. A Moulins.)

10. Hátrahagyott iratai közt találjuk a következő sorokat:

Megígérem neked, meghallgatom kérésedet, ha teljesítik azt, amit neked parancsolok. Mindenki végezzen komoly önvizsgálatot mindenről, ami akadályt gördíthet kegyelmem útjába. Igen nagy akadálynak számít már egy kis féltékenység, irigység, titkos hidegség is, amely kiöli a szeretetet, és megghiúsítja kegyelmeimet. Néhányan utolsó erőfeszítéseimet fogják tapasztalni ezen a napon. (Vie et Oeuvres³ II. 169. Fragments.)

11. Önéletrajzában írja:

Isteni Mesterem egy alkalommal ezt a tanítást adta: „Tudd meg, – mondotta egy hibámra vonatkozólag, amelyet elkövettem, – én szent Mester vagyok, és a szentséget tanítom. Tiszta vagyok, és nem tudom elviselni a legkisebb szennyfoltot sem. Azért a szív egyszerűségében kell cselekedned, egyenes, tiszta szándékkal jelenlétemben. Nem tudom elviselni a legkisebb helytelenséget sem. Megtanítlak arra, ha határtalan szeretetem rá is vett, hogy magam legyek mestered, magam oktassalak, mintaképem, szándékaim szerint alakítsalak, minthogy, én nem tudom elviselni a lanyha és gyáva lelkeket, ha szelídségemben el is viselem gyengeségeit, nem kisebb szigorúsággal és pontossággal fogom javítani és büntetni hűtlenségeidet.” (Vie et Oeuvres³ II. 67. Autobiographie.)

12. De Soudeilles anyához írja 1684. nov. 3-án:

Ha él Önben a vágy, hogy barátai közé tartozzék, a hónap első péntekén szentáldozás után, amelyet e szándékra végez, ajánlja fel magát áldozatul. Szentelje magát teljesen Neki, és így adja meg és szerezzze meg Neki mindazt a szeretetet, tiszteletet és dicsőséget, amely csak Öntől telik. Mindezt oly módon, ahogyan Ő ezt Önnek sugallani fogja. (Vie et Oeuvres³ II. 280. Lettre XXVIII. A la Mère de Soudeilles.)

13. Önéletrajzában írja:

Ezután a szabály szelleméhez, előljáráid akaratához és a te gyengeségedhez fogom alkalmazni kegyelmeimet. Ezért tartsd gyanúsnak mindazt, ami téged a szabály pontos megtartásától elvon, mert azt akarom, hogy azt minden más elé helyezed. Megelégszem azzal, hogy előljáráid akaratát az enyém elé helyezed, ha eltoltanak attól, amit én parancsoltam neked. Engedd, hadd tegyenek veled, amit akarnak, én majd módját ejtem, hogy tervemet kivigyem, még oly eszközökkel is, amelyek látszólag gátolják azt, és ellenkeznek vele. (Vie et Oeuvres³ II. 60. Autobiographie.)

14. Önéletrajzában írja:

Tévedsz, ha azt gondolod, hogy tetszel nekem oly cselekedetek és önmegtagadások által, melyeket az önakarát választ, és inkább nem teljesíti az előljárá akaratát, semhogy azokról lemondjon. Tudd meg, hogy én mindezt elvetem, mint olyan gyümölcsöket, amelyeket megrontott az önakarát, mert borzasztó valami számomra ez a szerzetes lélekben. Szívesebben veszem, ha engedelmességből minden kis kényelmet megszerez, mintha önakarátból vezeklést és böjtöt vállal magára. (Vie et Oeuvres³ II. 68. Autobiographie.)

15. Hátrahagyott iratai között találjuk a következő sorokat:

Halld ezeket a szavakat az igazság ajkáról. Minden szerzetest, aki elszakadt előljáráitól, és függetleníti magát, úgy kell tekintened, mint az elvettetés edényét, amelyekben minden jó folyadék megromlik. Mikor az igazság isteni napja rájuk tűz, ugyanazt a hatást hozza létre bennük, mint a nap, mikor a sárra süt. Ezeket a lelkeket annyira elveti Szívem, hogy minél inkább iparkodnak közeledni hozzá a szentségek, imádságok és más lelki gyakorlatok által, annál jobban távolodom tőlük. Akkora borzalommal töltenek el. Egyik pokolból a másikba jutnak, mert ez az engedetlenség már sokaknak okozta vesztét, és még többnek fogja ezentúl okozni, mert minden előljárá az én helyettesem, akár jó, akár rossz. Azért valahányszor az alattvaló azt hiszi, őt bántotta meg, ugyanannyiszor halálos sebet ejt saját lelkén. És mindezek után hiába esdekel az irgalmasság kapujánál, nem nyer meghallgatást, ha nem hallom az előljárá hangját. (Vie et Oeuvres³ II. 175. Fragments.)

16. Önéletrajzában írja:

Ő azonban azt felelte nekem, hogy teljes közömbösséggel vessem alá magamat minden intézkedésének, bármennyire különbözők is, s adjam át a hatalmat neki. „És ha ez meglesz, én megértetem veled, hogy bölcs és okos vezető vagyok, aki veszély nélkül tudja vezetni a lelkeket, hogyha magukról megfélelmezve reám hagyatkoznak.” (Vie et Oeuvres³ II. 69. Autobiographie.)

17. P. Croiset-hez írja 1589. aug. 10-én:

Ne csodálkozzunk, ha ellenmondásra, ellenállásra találunk, az ördög támasztja azokat. Én remélem, hogy lelkünk korlátlan ura saját maga fogja művét fenntartani. Sokkal erősebb Ő ahhoz, hogy azt megvédje, mint az ellenség, hogy azt támadja. Végül azt hiszem, beváltja szavát, amelyet folytonosan hangoztatott a nehézségek és ellenkezések közepette méltatlan rabszolgájának a szívében, amelyek ugyancsak nagyok voltak ennek az ájtatosságnak a

kezdeténél: „Uralkodni fogok ellenségeim ellenére is, és mindazok ellenére, akik velem szembeszállnak.” Ez a szó igen sok vigasszal és reménnyel töltött el, hogy a dolog mégiscsak sikerül. Ugyannyira, hogy minél jobban megfosztottak az eszközöktől, amelyekre támaszkodtam, – még beszéltem sem volt szabad róla, – annál inkább bizakodtam és reméltem, hogy Isten, ki hűséges ígéreteiben, inkább maga fogja végrehajtani a dolgot, semhogy befejezetlenül hagyja művét. (Vie et Oeuvres³ II. 532. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

18. P. Croiset-hez írja 1690. febr. 18-án:

Megvigasztalódtam, mikor meghallottam, hogy Ön szenved. Ez még inkább megerősít engem abban, hogy Ön isteni Mesterem szeretetreméltó Szívének szerelmesei közül való. Még nem ért véget szenvedése, de csak bátorság! Tartson ki benne, viselje el azt úgy, amint azt nekem jelzi, és így elősegíti Isten vágyait és megghiúsítja ellenségének a fondorkodását, aki Önnek belső és külső szenvedésekkel akart ártani. Ne hagyja el magát és ne csüggedjen el, hanem az Istenre való hagyatkozás által szabaduljon meg ezektől a szomorú gondolatoktól, amennyire csak lehetséges. (Vie et Oeuvres³ II. 603. Lettre CXXXVI. Au R. P. Croiset.)

19. De Saumaise anyához írja 1684. aug. 10-én:

Ha tudná, mekkora érdem és dicsőség tisztelni imádandó Jézusunk szeretetreméltó Szívét, mekkora lesz jutalma azoknak, akik miután neki szentelték magukat, csupán arra törekednek, hogy Őt tiszteljék! Igen, úgy látszik nekem, ez a szent szándék cselekedeteinkben érdemszerzőbb és kedvesebb Isten előtt, mint minden más, amit e felajánlás nélkül csak tenni is tudnának. (Vie et Oeuvres³ II. 277. Lettre XXVII. A la Mère de Saumaise.)

20. Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja 1687-ben:

Igazán ne kételkedjék már többé, kedves Nővérem, abban, hogy a legelső között foglal helyet hitvány szívemben. Én ugyanis mélyen meg vagyok arról győződve, hogy a mi Urunk a legelső közé helyezi, ha kitart az Ő segítségével a jó vágyakban, amelyeket ad, hogy szeresse, tisztelje Szentséges Szívét. Ő gondoskodni fog arról, hogy tökéletessé tegye. Éspedig oly mértékben, amennyire szeretetét bebizonyítja azáltal, hogy hasonló erényekre igyekszik szert tenni. (Vie et Oeuvres³ II. 341. Lettre LVIII. A la Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

21. De Saumaise anyához írja 1678 júniusában:

Ez a szeretetreméltó Szív uralkodni fog a sátán ellenére is. De ezzel nem elégszik meg. Nagyobb szándékai is vannak. Ezeket csak az ő mindenhatósága tudja végrehajtani, amely mindent megtehet, amit akar.

Azt hiszem ugyanis, ünnepélyes pompával óhajt a fejedelmek és királyok házába bevonulni, hogy ott annyira megtiszteljék, amennyire meggyalázták, megvetették és megalázták szenvedésében, és akkora örömét találja abban, hogyha a föld hatalmasait maga előtt látja leborulva és megalázkodva, amennyi keserűséget érzett, mikor lábaik alá tiporva látta magát.

És ami a mi királyunkat illeti, reá vonatkozólag a következő szavakat hallottam: „Tudasd Szent Szívem elsőszülöttével, hogy amint időbeli születését a szent gyermekségem érdemei iránt tanúsított ajtatosság által nyerte, éppen így a kegyelemre és örök dicsőségre való születését is azáltal nyeri, ha imádandó Szívemnek szenteli magát, mely diadalmaskodni akar az övéen s az ő közbejöttével a föld nagyjaién. (XIV Lajos.)

Uralkodni akar palotájában, akarja, hogy zászlaira festesse, fegyvereire véssesse, hogy azokat minden ellensége fölött győzedelmesekké tegye.” (Vie et Oeuvres³ II. 434–5. Lettre C. A la Mère de Saumaise. A Dijon.)

Tárgymutató

A Jézus Szíve tisztelet jellemzése

- A szeretet utolsó erőfeszítése: II. 2, 15, 16; III. 1.
Minden áldás és kegyelem kincsesháza: I. 1, 2; II. 4, 6, 16, 20; III. 1, 8.
Nagy felelősséggel jár: II. 16.
Nagy kiválasztottság, szerencse jele: II. 18, 19, 20; III. 19, 20.
Jézus Szíve hűséges ígéreteiben: II. 1; III. 17.
Az ígérek minden próbát kiáltanak: II. 1.
A Jézus Szíve kép leírása: I. 2; III. 1.

A 12 ígéret

1. Megvigasztalom őket szenvedéseikben: II. 4.
2. Megadom nekik mindazon kegyelmeket, amelyekre állapotuk szerint szükségük van, minden szükségükben segítségükre sietek: II. 3, 4, 5, 6, 7; III. 2.
3. Egyesítem a megoszlott családokat, családjukban békességet szerzek: II. 4, 5, 6, 7.
4. Biztos menedékük leszek életükben, de főképp haláluk óráján: II. 3, 4, 6, 17.
5. Minden dolgukat, vállalatukat megáldom: II. 4.
6. A bűnösök Szívemben az irgalom forrására, tengerére találnak: II. 2, 5, 10.
7. A lanyha lelkek buzgóbbá válnak: II. 4.
8. A buzgó lelkek még nagyobb tökéletességre emelkednek: II. 3, 4, 6; III. 5.
9. Azoknak, akik a lelkek megmentésén dolgoznak, olyan erőt adok, hogy még a legmegrögzöttebb bűnösöket is megtérítik: II. 4.
10. Megáldom a helyeket, ahol Szívem képét felfüggesztik és tisztelik: II. 5, 6, 7.
11. A nagy ígéret: II. 17.
12. Nem engedem elveszni azokat, kik ez ájtatosságot terjesztik és buzgóságuk mértéke szerint megszentelem őket: I. 3; II. 6, 18, 19.

Más ígérek

- Az üdvösségnek legbiztosabb útja a Jézus Szíve tisztelet: I. 1; II. 8, 10, 11, 14, 15, 18.
Nem engedi elveszni azokat, akik neki szentelik magukat: II. 5, 6, 7, 11, 12, 13; III. 20.
Az életszentségnek legrövidebb és legbiztosabb útja a Jézus Szíve tisztelet: II. 4, 6, 8, 9, 14, 15.
Az apostolokodásban segítségükre siet: II. 21.
A szerzetesek nagy segítséget találnak benne, a szabálytartásban, és minden szükségükben: II. 4, 5, 6, 7.

A Jézus Szíve tisztelet gyakorlása

- Dicséret: II. 6, 8, 11, 18; III. 1, 12.
Egyesülés: III. 3, 4, 9.
Első péntek: I. 2; III. 12.
Engesztelés: I. 2, 3; III. 9, 12.
Felajánlás: II. 5, 6, 7, 11, 12, 13.
Jézus Szíve kép: I. 2, 3; II. 5, 6, 7.
Jézus Szíve ünnep: I. 3.
Követés: III. 4, 11, 20.
Nemzetfelajánlás: III. 21.
Szentáldozás: I. 2, 3.
Szentóra: I. 1, 2.

Szenvedés: I. 2; III. 1, 6, 18.

Szeretet, viszontszeretet: I. 2; II. 6, 8, 11, 18; III. 1, 2, 4, 6, 7, 12, 20.

Tisztelet: II. 6, 8, 11, 18; III. 1, 12, 20.

A Jézus Szíve tisztelők erényei

Alázatosság: I. 1, 2; II. 6; III. 2, 5, 6.

Apostoli buzgóság, teljes erejükkel terjesztik az ájzatosságot; II. 14, 20; III. 1, 20.

Bizalom: III. 6, 17.

Engedelmesség: I. 2, 3; II. 6; III. 10, 12, 13, 14, 15.

Kitartás a nehézségben: III. 17, 18.

Közreműködés a kegyelemmel: II. 15; III. 2.

Önátadás: III. 2, 4, 5, 6, 7, 8, 16, 18.

Önmegtagadás, elszakadás a teremtményektől és önmagunktól: I. 2, 10; III. 3, 5, 6, 7, 8.

Szeretet: I. 2; II. 6, 8, 11, 18; III. 1, 2, 4, 6, 7, 12, 20.

Szívtisztaság: I. 3; III. 2, 3, 6, 9, 10, 11.

Testvéri szeretet: III. 10.